

A decisió has travessat les mans i m'has arrapat les costelles,
d'allà estant

et balanceges, amb molta força.

Adormida, jo te les miro,

les mans,

aquí pessigant-me i també

quan feinegen o recullen

sediments.

Vas fent pilons sobre la meva pell

avui és de nit

i la certesa, massa violenta.

• escopir cendra

d'una tristesa

molt antiga

CENDRA

• David Caño i Gisela Arimany

• *Poesia, visuals i electrònica*

La casa, oberta pel mig,

acull l'infern estroboscòpic,

a l'altra banda del riu, tan negre,

amb tota la foscor a la línia allargada dels ulls,

a l'ombra de l'idioma, les llengües

es passen pastilles i els dits entren a la boca

per xuclar el rosa-cristall

Algú, suat,

contempla, amb certa desesperació

com els ulls de les ales dels àngels

li retornen la mirada. Tot passa allà

entre figures mig esborrades

Presentació

-
Quins records habiten entre parets centenàries? Com ressonen les seves veus? Si poguessis resseguir només una ferida amb el dit quin vestit et posaries? La greda és només el paisatge quan la identitat canvia, pots travessar-te el cos i acollir una coreografia bastarda, el sagrat, allò per què tornaries a mentir. Sents el bit en la repetició i potser només és una taquicàrdia, definitivament, tots som fills d'un genocidi, per això el desig fa tant de mal. L'error, la falla, la deformació, aquesta és la nostra única esperança.

Textos i visuals:
Gisela Arimany_David Caño

Paisatges sonors:
Gisela Arimany_Piok

Il·luminació i làsers:
Rubèn Taltavull

Sinopsis

-
“**Escopir cendra d’una tristesa molt antiga**” és una instal·lació artística que incorpora recital poètic, audiovisuals i música creada en directe a través de sistemes reactius programats i sintetitzadors. Poesia, imatge, so i performance on David Caño i Gisela Arimany creen escenes en directe tot dissolent els límits entre identitat, memòria, pensament i paisatge.

Un ritual entre cendra i paisatge

Tu també tens foradat el pit.

Veus l’inici?

supura resina

l’amor, el bosc, cau

per sota la pell morta, tan a prop de la comissura dels llavis

I sé que no et tu, sinó jo

qui tempta i provoca.

a la cara fosca de la muntanya,

doncs la llum no m’hi cap

en aquesta davallada nostra.

M’arrossego.

-
Sons electrònics, audiovisuals i làsers, modelen un espai que es transforma en casa, paisatge, subconscient. Mentrestant, talment un ritual, els cossos transiten entre la paraula poètica i la imatge.

L’obra incorpora el videopoema guanyador del premi Ester Xargay 2025 “Pruenca”.

David Caño, poeta i performer amb una llarga trajectòria i Gisela Arimany, artista multidisciplinar que uneix poesia, audiovisuals i performance, parlen de la contradicció, de zones confuses, de les restes que queden després de la devastació _ la cendra com una pols que ho cobreix tot, surt de dins, contrau i allibera, com el sagrat, tot ahora.

Detroit 1980, Berlin 1988.

La llibertat és un descampat

on les ombres es fan companyia

Dispositiu escènic

formigueja la tremolor molt endins, sense res més,

només present, sense ideologia

políticament, alça els ulls,

la lluna roja de Miró

en el tapís del cel estrellat, sense sostre, sense ni cicatriu, el

quadrat negre a la mà,

el vers proscrit tatuat a la curva

Galeria Tretiakov, Moscó,

l'aura

d'alguna cosa que torna, espectacular,

que quasi desapareix en la seva immanència,

la humitat dels murs penetra la pell

fang, saliva, el terra moll, mercuri

regalima pel pit, vessen remordiments

Escopir cendra d'una tristesa molt antiga és un espectacle d'uns 50 minuts que combina performance, recitació i música electrònica generada en directe a través del cos i de sintetitzadors.

Durant l'espectacle es projecta el videopoema Pruencia i s'incorporen subtítols que dialoguen amb l'acció escènica, aportant una nova capa de reflexió i un punt de fuga conceptual. El moviment del cos també es converteix en so i forma part de la composició musical en directe. Abans i després de la funció, l'espai pot funcionar com una instal·lació amb la projecció en bucle del videopoema Pruencia.

L'espectacle parteix de la idea que som dins i fora d'una casa: la Pruencia, una construcció del segle XIV delimitada per làsers verds arquitectònics. Els làsers i el fum funcionen com una boira que s'expandeix i delimita les marques d'aquest territori.

Tant en l'opció interior com en l'exterior caldrà disposar d'un espai on es pugui projectar, així com d'un equip de so i un projector adequats a les característiques de l'espai.

“Escopir cendra d’una tristes molt antiga”

XIV Setmana de la poesia de Sant Feliu. Març 2025

Konvent O. Novembre 2025

Festival de Lleida poesia. La Panera. Març 2026

BCN Poesia. Espai Brossa. Maig 2026

Les nits de Tyrika. Alcanar. Setembre 2026

Festival Lluèrnia. Olot. Novembre 2026

Fitxa artística

David Caño i Gisela Arimany, poetes i guanyadors del Premi Ester Xargay 2025, uneixen trajectòries en un projecte que fusiona poesia, electrònica i arts visuals.

Gisela Arimany (Olot, 1983)

Artista multidisciplinària i poeta. Guardonada amb un Premi Baldori Reixac pel projecte Arrela't: art contemporani i poesia. Ha presentat i performat a Catalunya i Europa amb espectacles que connecten territori, poesia, electrònica i videoart. Músic autodidacta, treballa amb la veu, el cos, la imatge i el so com a eines de creació.

És creadora i directora del festival de poesia i nous llenguatges Magmàtica (www.magmatica.cat).

Guanyadora del IV Premi de Poesia Vila de Vacarisses 2026, amb la publicació de llibre "i la pols" per Ed. Godall.

Desenvolupa projectes poètics, audiovisuals i escènics on explora les relacions entre paraula, paisatge, matèria i tecnologia.

David Caño (Olot, 1980)

Ha publicat nou llibres de poesia i ha guanyat diversos premis literaris, entre ells els Jocs Florals de Barcelona 2019 pel seu poemari Un cos preciós per destruir.

De presència constant als escenaris, sigui en solitari o amb el grup musical Ovidi4, ha experimentat la seva vessant més orgànica o corporal amb performances extremes i la més experimental juntament amb en Gerard Altaió i el seu Nois Tutú. Da::Ma és el seu darrer projecte musical, una combinació d'electrònica, noise i poesia. Aquest 2025 ha publicat el llibre Barcelona Calamidad (Stendhall Books).

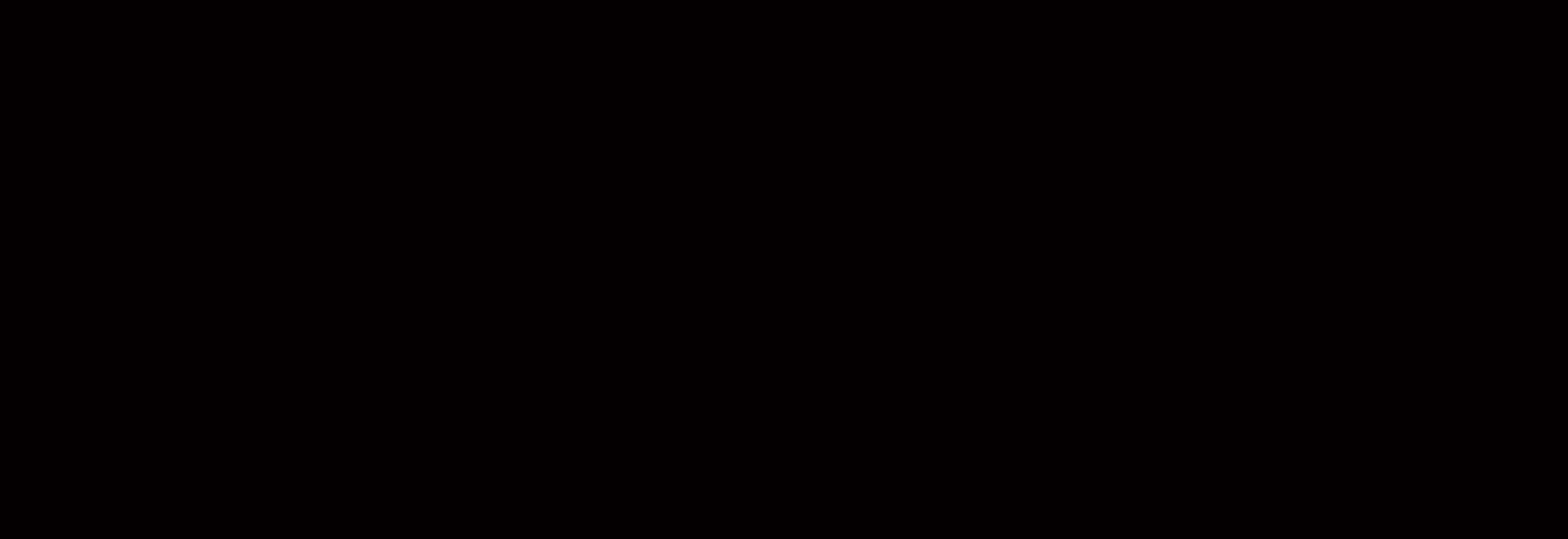

Ella creua la plaça i pensa que no hi ha vist mai tanta
boira.
És més alt, més guapo, més calb, que per Instagram
Samarreta Black Flag.
Debí donar

Qui deia que aquella poètica
era la de l'atzar l'encertava,
car no tenien pas por
de cap fracàs; és més
volien fracassar.

(Carles Hac Mor)

Tinder té 75 mi
Grinder 14,2 m
Badoo 30 millior
Tots superats pe
d'usuaris al mes.

Últimament es torna a parlar molt de la classe treballadora,
i de l'orgull que hem de sentir de pertànyer al proletariat
que és el motor de la lluita de classes.

Però tothom sap que ser del proletariat és una puta merda
que ser pobre de la gent.

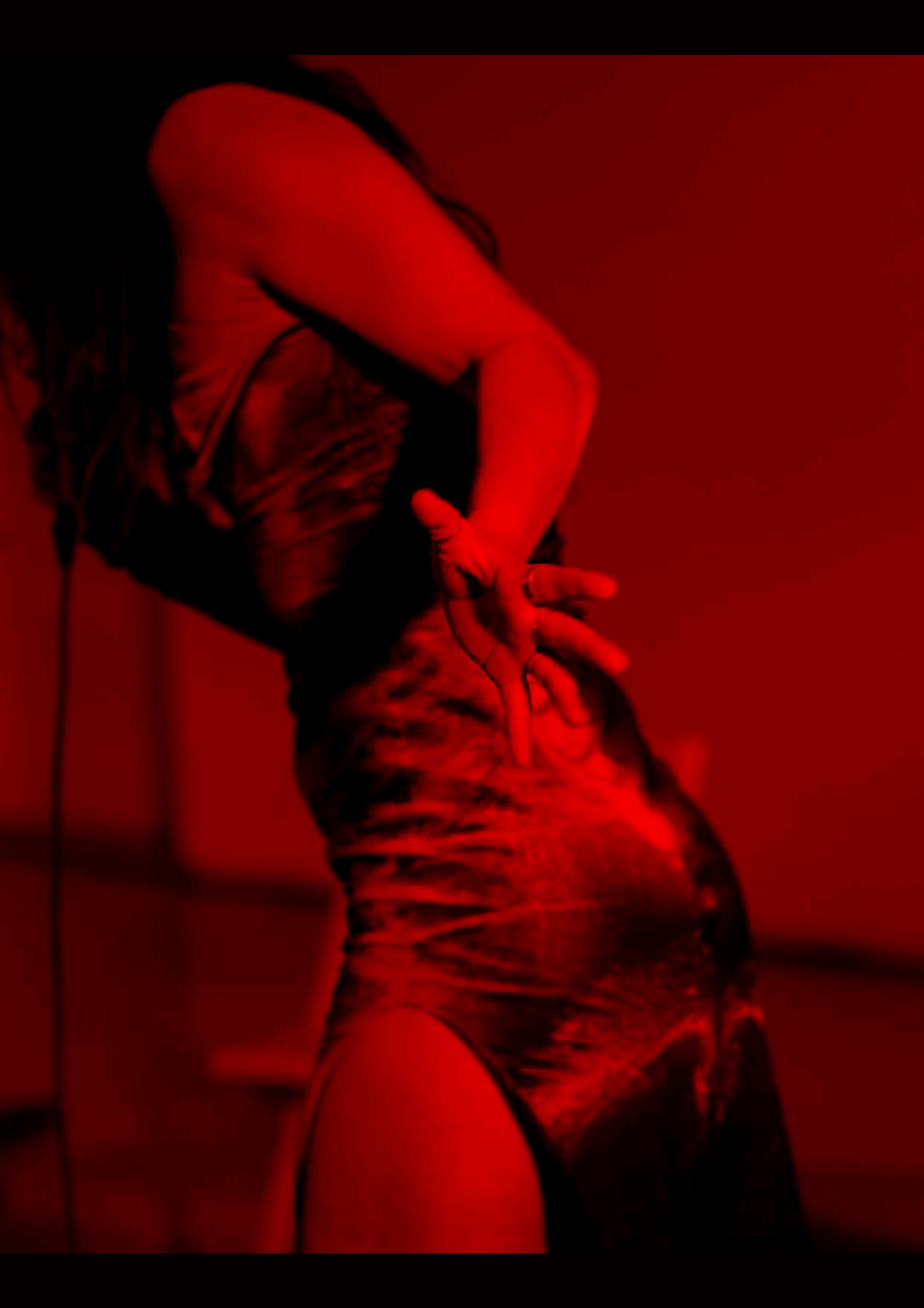
De fet, Marx ja sabia que calia abolir-lo, el Proletariat,
que costa molt sentir-se orgullós d'una cosa que et

Ella creu la peça corrents i pensa que no hi ha vist mai tanta
bolina.
Es més alt, més guapo, més calb, que per Instagram.
Samantha Black Flag
Dóna més besos y abrazos las veces que pude...
¡els auriculars!
d'unes hores follaran sabent que no es tomaren a
mai més.

Contactes

Gisela Arimany

giselaarimany@gmail.com
676855560

David Caño

davidcc01@gmail.com
657847551

Contacte tècnic_ **Rubén**

Taltavull

rubentaltavull@gmail.com
616412201

ESCOPIR CENDRA D'UNA TRISTESA MOLT ANTIGA